पणवन्धमुखान् गुणानजःषडुपायुङ्ग सभीच्य सर्गः द्र तत्फ्रां। रघुरप्यजयद्गुण चयं प्रक्रतिस्थं समलेष्ट काच्चनः॥ २२ ॥ न नवः प्रभुराफ्रांचाद्यात्स्थिर काम्मा विरराम काम्मणः। नच योगविधेन्वेतरः स्थिरधीरापरमात्मदर्भनात्॥ २३॥ दतिभ्रचुषु चेन्द्रियेषु च प्रतिषिद्वप्रसरेषु जायते।। प्रसितावु द्यापवर्गयोक्तभयों सिद्धिमुभाववापतुः॥ २४॥

पणित। त्रजः पणवन्धः मन्धिर्मुखमादिर्थेषां तान् षड्गुणान्
तेषां गुणानां फलं ममीच्य विचार्य प्रायुङ्क प्रयोगं चकार
रघुरि प्रक्रतिर्माया तस्यां स्थितं गुणानां मलादीनां त्रयं त्रज
यत्जयितस्य किं रघुः ममेतुक्ये ले। ष्टे। मृत्वाक्षः का च्यनं सुवर्णे
चयस्य मः॥ २२॥ नेति। स्थिरं कर्म कार्यं यस्य म नवः प्रभू
राजा त्रजः फलस्योदयउत्पत्तिस्तत्पर्यन्तं कर्मणः कार्यात्र
विरदाम विरतः स्थिरा त्रचचला धीर्वृद्धियस्य म नवादितरी
दृद्धो रघुः परमात्मानादर्भनं माचात्कारस्तत्पर्यन्तं योगस्य
ममाधेर्विधेरनुष्ठानाच विरदाम ॥ २२॥ दतीति। जभी दावज
रघू उभयोदिक्षं पिद्धिमभ्युद्यमोचक्ष्पामवापतः प्राप्ती किं॰
उभादत्येवं प्रत्रुषु च पुनिरिन्द्रयेषु जाग्रतावप्रमन्तौ पुंकिं॰ जभी।
उदये त्रभ्यदये त्रपवर्गे मोचे च प्रसिता तत्परी किं॰ प्रचुषु दन्द्रि
येषु प्रतिषिद्धो वारितः प्रसरः स्वार्थप्रवित्तर्येषां तेषु॥ ३४॥

दिव